

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1567

гр. София, 27.03.2012 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в
закрито заседание на 27.03.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

като разгледа дело номер **2214** по описа за **2012** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 60, ал. 4-7 от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление
[населено място], [улица], представлявано от управителя Й. П. Д. срещу разпореждане
на заместник директора на ТД на НАП С. за допускане на предварително изпълнение
на Заповед № 12718-0167214/10.01.2012 г. на заместник директора на ТД на НАП С. за
прилагане на принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект
„интернет център за съдействие на клиенти”, находящ се в [населено място], [улица],
стопанисван от [фирма] и забрана за достъп до него за срок от един месец на
основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а”, вр. чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

Оспорването е мотивирано, че принудителни административни мерки като процесната
били приложени по отношение на други търговски обекти, стопанисвани от
жалбоподателя и едновременното им запечатване създавало реални предпоставки
цялата дейност на дружеството да бъде блокирана и да доведе до значителни и
непоправими вреди не само за самото дружество, но и за трети лица – наетите от
дружеството лица, на които нямало да се изплатят трудови възнаграждения и щели да
се прекратят трудовите договори. В подкрепа жалбоподателят представя заверени
копия на 9 броя заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а”, вр. чл. 187,
ал. 1 от ЗДДС по отношение на други обекти, стопанисвани от дружеството и справка
за актуално състояние на действащите трудови договори към 11.01.2012 г.

Ответникът не изразява становище по оспорването на разпореждането за допускане на
предварително изпълнение.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на
страните, счита за изяснено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащо на оспорване разпореждане за допускане на
предварително изпълнение, от процесуално легимимирано лице и при спазване на

3-дневния преклузивен срок по чл. 60, ал. 4 от АПК. При проверка относно спазване на срока за подаване на жалба срещу разпореждането съдът установи, че разпореждането е инкорпорирано в самата заповед, която е съобщена на жалбоподателя на 10.01.2012 г. Жалбата срещу разпореждането е инкорпорирана в жалбата срещу административния акт и е подадена на 13.01.2012 г. По изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Със Заповед № 12718-0167214/10.01.2012 г. на заместник директора на ТД на НАП С. по отношение на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект „интернет център за съдействие на клиенти”, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] и забрана за достъп до него за срок от един месец на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а”, вр. чл. 187, ал. 1 от ЗДДС. Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочена липсата в обекта на монтирано и въведено в експлоатация фискално устройство от датата на започване на дейността на обекта. В заповедта е инкорпорирано разпореждане за допускане на предварително изпълнение на административния акт. Разпореждането е мотивирано, че предварителното изпълнение е необходимо за предотвратяване на извършване на административни нарушения от същия вид, с цел да се защитят особено важни държавни интереси - а именно интересът на държавния бюджет за законосъобразното регистриране и отчитане на продажбите чрез фискално устройство в проверения търговски обект от задълженото лице, респективно за правилното определяне на реализираните от същия доходи и размера на неговите публични задължения, както и че съществува опасност, изпълнението на заповедта да бъде осуетено или сериозно затруднено, а също така и че от закъснението на изпълнението могат да последват значителни или трудно поправими вреди за фиска.

Съдът, като взе предвид посоченото в процесната заповед и приложената административна преписка, констатира, че административният орган не е изложил мотиви относно наличието на предпоставките, визирани в разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от АПК, в оспорения административен акт или в друг акт, приложен по административната преписка. Съгласно чл. 60 от АПК в тежест на административния орган е да изложи конкретни съображения за наличието на някоя от предпоставките по чл. 60, ал. 1 от АПК, които обуславят включването в акта на разпореждане за предварителното му изпълнение. От изложените в заповедта фактически констатации и мотиви не може да се изведе извод, че предварителното изпълнение на заповедта за запечатване на обект и забрана за достъп до него за срок от един месец се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда. Твърдяните вреди за бюджета не са конкретизирани по своя размер. Единствено липсата на функциониращо фискално устройство за отчитане на продажбите, без да са посочени данни за обема на извършваните продажби в обекта, не е достатъчна да обоснове значителни вреди за бюджета и оттам необходимостта от защита на особено важен държавен интерес. Още повече, че основната защитна теза на жалбоподателя по съществото на спора е, че в обекта не се извършват продажби, които да налагат издаването на касова бележка и оттам наличието на функциониращо фискално устройство. Т. е. евентуалното наличие на вреди за бюджета е в пряка зависимост от законосъобразността на приложената

ПАМ, поради което съдът счита, че не е аргумент за постановяване на предварителното й изпълнение.

Другият мотив – че предварителното изпълнение е наложително за предотвратяване и преустановяване на административни нарушения от същия вид, представлява цитиране на текста на чл. 22 от ЗАНН, съгласно който за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Този мотив касае основанието за издаване на заповед за прилагане на ПАМ, но не предпоставя предварителното й изпълнение.

На последно място, административният орган не е посочил фактически основания, които налагат извода, че изпълнението на акта може да бъде осуетено или сериозно затруднено.

Наличието на някои от изчерпателно изброените предпоставки в чл. 60, ал. 1 от АПК следва да бъде не само мотивирано, но и подкрепено с доказателства, за да се осигури възможността на адресата на акта да реализира правото си на защита, а съдът да прецени законосъобразността на допуснатото предварително изпълнение. В случая това не е сторено от административния орган, следователно разпореждането за допускане на предварително изпълнение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отд., 17-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ разпореждането за допускане на предварително изпълнение на Заповед № 12718-0167214/10.01.2012 г. на заместник директора на ТД на НАП С. за прилагане на принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект „интернет център за съдействие на клиенти”, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] и забрана за достъп до него за срок от един месец на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а”, вр. чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: